

کرد جنوبی و ژاین موافقت کردهند که هزینه این مطالعات را پردازند. این مطالعات، موضوعات مربوط به یکپارچگی جنسیتی در تعاوینها را در یک محیط اقتصادی اجتماعی وسیع معرفی کردند. این مطالعات کمک زیادی به برنامه‌ریزی‌های آتش جنسیتی در منطقه خواهد کرد. بررسی منطقه‌ای مبنای انجام تحقیق به وسیله محققین مستقل در چهارده کشور را فراهم کرد. آنها دستورالعمل تهیه شده دفتر ناحیه‌ای آسیا و اقیانوسیه اتحادیه بین‌المللی تعاوون را بکار برden.

مقدمه

دیدگاه حاصله از این متن تحلیلی از تمایلات و علاقه‌مندیهای مربوط به یکپارچگی جنسی و همچنین مسائل مطرح در تعاوینهای کشورهای منطقه آسیایی - اقیانوسیه APR ارائه می‌دهد به هر حال مطالعات انجام گرفته مربوط به اعضا کشورهای ICA می‌باشد و به ویژه نمونه‌های مورد استفاده در این تحقیق از کشورهایی است که مطالعات و تلاش‌های در جهت ایجاد ICA ROAP انجام داده‌اند. بیشتر مطالعات انجام پذیرفته توسط محققانی که ۹۰ درصد آنان را زنان تشکیل می‌دهند این بازنگری همچنین در صدد است تا پیچیدگی و ابهام موجود در مفاهیم مختلف جنسی را که توسط نویسنده‌گان مختلف از جمله گروههای فمینیستی مورد استفاده قرار گرفته را منعکس نماید. از این رو اساس ارزیابی بیشتر در مورد موضوعاتی چون فقر، برایی و کارایی می‌باشد مدل WID (طرح شرکت دادن زنان در توسعه) به گونه‌ای وسیع مورد استفاده قرار گرفته و انسان نمی‌تواند نقش سازمانهای غیردولتی NGO دولتی و بین‌المللی را در زمینه طرح و مدل زنان در توسعه WID نادیده بگیرد. از زمان اعلام سازمان ملل UN مبنی بر برنامه‌گذاری دهه ۱۹۷۵-۸۵ به عنوان

اشاره:

بخش زنان دفتر ناحیه‌ای اتحادیه بین‌المللی تعاوون ICA با تمام شدن برنامه (مسئله سازمان ملل متعدد UN برای زنان متوقف شد. با این انتظار که کشورهای عضو این برنامه را ادامه می‌دهند با این حال مسیر کان نداوم برنامه پیش‌بینی و انتظار مطالعات انجام گرفته به وسیله عاملان اجتماعی زیرنظر سیستم سازمان ملل متعدد UN پیش نرفت. رهبران تعاوونی زنان که مرتبط با برنامه زنان اتحادیه بین‌المللی تعاوون ICA بودند تقاضای زنان برای بازنگری برنامه‌ها و همچنین ایجاد یک محل تبادل تظری برای پیشرفت آتش را عمل نموده و ادامه دادند. بنابراین دفتر ناحیه‌ای آسیا و اقیانوسیه اتحادیه بین‌المللی تعاوون ICA تصمیم گرفت، برآورد وضع کنونی مشارکت زنان در تعاوینها را به عهده بگیرد که این برآورد از لحاظ اصول استراتژیها و فعالیتها مطرح بود. دکشور عضو موافق با مشارکت در این مطالعه بودند استرالیا، سنگاپور،

لکاتشی به

یکپارچگی چنسپیشی

ولتشی زنان در توسعه

تعاوینهای آسیا و اقیانوسیه

• تهیه و تنظیم: جمیله خاتون کاظمی

طبیعی مانند گردبادها سیل‌ها، خشکسالی‌ها و غیره است همچنین از آغاز سال ۱۹۷۱ به خاطر عدم ثبات سیاسی و ترسیم و مشکلات مسکن و افامت انسانها با مسائل بیشتری رو برو شده است. بنگلادش یکی از کشورهای کم توسعه یافته در طبقه‌بندی سازمان ملل متعدد UN است. میزان شاخص و توسعه انسانی بنگلادش ۱۸۸ است که جایگاه ۱۳۶ را در جهان از کل ۱۶۰ کشور در سال ۱۹۶۱ دارد.

شاخص‌های اجتماعی کمبود امکانات بهداشتی زنان را نشان می‌دهد از کارافتادگی زنان بیشتر از مردان است. میزان امید به زندگی برای مردان ۵۵/۹ سال و برای زنان ۵۴/۵ سال بود. این امر در صورتی است که میزان امید به زندگی زنان در بیشتر کشورها به بالاتر از مردان است. میزان سرانه کالری مصرف ۲۰۹ کیلوکالری در سال ۱۹۷۵ به ۱۹۰۰ در سال ۱۹۹۰ کاهش یافته است. این میزان کمتر از مقدار تجویز شده (FAO) ۲۳۲ گالری است میزان سرانه مصرف کالری برای زنان ۲۰٪ کمتر از مردان است. میزان مرگ و میر بجهد ها در بین دختران ۱۴/۷ در هزار و برای پسران ۱۲/۳ در هزار بوده است.

در مورد نیروی کار فعال فقط ۱۰/۶ درصد زنان فعال هستند. در سال ۱۹۸۵-۸۶ از گروه استخدام مهره‌ها ۳/۱ درصد زن بودند در حالی که مردان ۲۷/۴ درصد استخدام شده‌ها را تشکیل می‌دادند کار خانه‌داری برای مردان صفر درصد و برای زنان ۲۴/۹ بود در این داده‌ها و ظایف خانه‌داری با کار خانگی بدون مزد منظور نشده است.

قانون اساسی بنگلادش پایگاه یکسانی برای زنان و مردان قائل است. با این حال قوانین شخصی مبتنی بر شریعت اسلام در حقوق وارث و ازدواج در مورد زنان تبعیض قائل می‌شود گرچه قانون ازدواج مسلمان اجازه نداده است که جهیزیه به

دارند امید به زندگی در این کشور ۴۷ سال می‌باشد.

این کشور درگیر جنگ داخلی است. قوانین دولتی مبتنی بر سنتهای دین اسلام می‌باشد. در افغانستان تعاونیها از سال ۱۹۵۳ با شروع به کار سیزده تعاونی آغاز شد. زنان تعاونیهای در زمینه‌های بافتگی، خاناطی، قالی‌بافی، نساجی و غیره تشکیل داده‌اند. این تعاونیها سیصد و هشتاد عضو دارند آنها همچنین تعاونیهای مصرف تشکیل داده‌اند که کل اعضای آن

۱۴۲۵۸ نفر می‌باشد.

در افغانستان، توجه بیشتر زنان معطوف به بقای خانواده، داشتن آرامش و ثبات ملی است. چرا که عده‌ای از زنان، شوهران و بچه‌های خود را در جنگ داخلی از دست داده‌اند بیش از ۲/۸ میلیون نفر افغانی در کشور پاکستان پناهندۀ هستند که بیشتر از پنجاه درصد آنان را زنان تشکیل می‌دهند. بیش از نیک میلیون نفر یعنی حدود ۹٪ کل جمعیت افغانستان کشته شده‌اند زنان از اردوگاههای پناهندگی و تحت تسلط ملاهای بنیادگرا و بدون آموزش و همچنین برخی از جنیش زنان زندگی می‌کنند ملاهای افغانی بنیادگرا می‌خواهند زنان حجاب و پوشش خود را مراجعت نمایند. در نتیجه سرکوب، زنان مواجه با مشکلات روحی عدیده‌ای هستند. کابل چهره متفاوتی دارد. ۶۵٪ از جمعیت دانشگاهی این شهر را زنان تشکیل می‌دهند. این بازنگری این سؤال را مطرح می‌کند: مشکل اصلی در آینده این خواهد بود که زنان افغانستان در اردوگاههای پناهندگی و مناطق شهری، چگونه می‌توانند مجددًا یک دولت منجمی را تشکیل دهند.

بنگلادش

بنگلادش در بین نمایندگیهای توسعه، بیشتر مورد بحث بوده است بنگلادش یک کشور آسیب‌دیده از بلایای مکرر

دهه زنان، این گونه سازمانها نسبت به سایر سازمانهای دیگر بیشترین تأثیر را در این زمینه داشته‌اند.

موقعیهای گسترده زنان در مقابله یک منبع نیروی انسانی از لحاظ توسعه ملی به منظور مقایسه سیاستها، استراتژیها و مکانیزم‌های کلان با تعاونی به عنوان بخشی از متن ملی بیش از حد مورد توجه بوده است. در بعضی از کشورها نوعی دوگانگی بین این دو مشاهده می‌شود.

در تعدادی از کشورها، فساعی‌های خانگی زنان به عنوان کار تولیدی تلقی نمی‌شود از کار خانگی بدون مزد زنان در سرشاریها و تحقیقات به عنوان کار مولد در نظر گرفته نمی‌شود. روش محاسبه برای ارزش‌های مفروض متناسب با سیستم‌های اطلاعاتی و آماری نمی‌باشد.

هیچ یک از کشیورهای غیرسوسیالیست موقعیت چندانی در زمینه مشارکت دادن زنان در تعاونی و به ویژه در تصمیم‌گیریها نداشته‌اند. البته استثنایهای وجود دارد که بیشتر محدود به بخش‌های فرعی می‌باشد همانند تعاونیهای مصرف در زبان

تحلیل و بازنگری اصول و مکانیسم‌های هر کشور

افغانستان

افغانستان در گروه‌بندی توسعه سازمان ملل متعدد UN یکی از کم توسعه یافته‌ترین کشورها است. بر طبق گزارش توسعه انسانی در سال ۱۹۹۱، افغانستان رتبه یکصد و پنجاه و هفت (۱۱) با نمره ۶۹٪ که از بین ۱۰۰ گرفته شده است داراست. این کشور، اقتصاد کشاورزی دارد که سهم این بخش در کشور ۸۰ درصد است در سال ۱۹۸۹ در آمدسرانه خالص در این کشور ۱۴/۲ دلار بوده است.

میزان مرگ و میر این کشور ۱۸۲ در هزار کودک زنده دنیا آمده است و ۴۳ درصد از این میزان زیر پانزده سال

می خواهد برابری زنان و مشارکت بهینه آنان و فعالیت های توسعه ملی را تضمین کند، هنوز هم بعضی از مناطق دور افتاده گرایش های برگرفته از نظام فئودالی را حفظ کرده اند.

در این مناطق زنان مورد تبعیض و استثمار قرار می گیرند. این امر در ترجیح فرزند پسر به دختر کاملاً مشهود است. نظام تنظیم خانواده موجود تیز که تشویق کننده یک فرزند برای هر خانواده است از این وضعیت حمایت می کند.

هند

هنند بعد از چین بیشترین جمعیت را در آسیا داراست. در سال ۱۹۹۱ از بین ۱۶۰ کشور، صند مکان ۱۲۳ را در جهان با نمره ۳۰۸ از نظر شاخص توسعه انسانی دارا بود. کشور هند بر طبق رتبه بندی بانک جهانی به عنوان سک کشور دارای درآمد پایین ۱۹۹۰ محسوب می شود. در سال درآمد سرانه خالص این کشور ۳۵۰ دلار بود سهم کشاورزی ۳۲٪ و سهم کارگاههای تولیدی ۲۸٪ بود، بنابراین هند هنوز

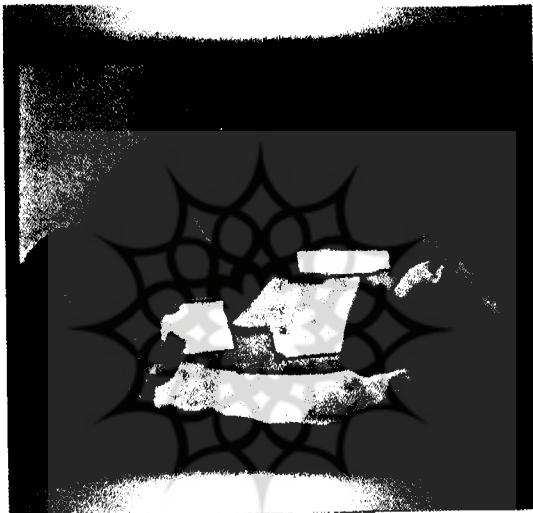
یک کشور کشاورزی است. قانون اساسی هند، تضمین های خاص برای زنان فراهم می کند و به دولت اجازه انجام اصلاحات خاص در مورد زنان و کودکان را داده است همچنین قانون اساسی هند حقوق یکسانی برای کارشان به مردان و زنان در نظر می گیرد.

در قوانین جنسی و قوانین مرتبط با خشونت اقدامات خاص را فراهم کرده است مع الوصف کمیته مرتبط با پایگاه زنان استنباطش این است که تمہیدات تبیه ملحوظ، تحت تاثیر نظام نهادی پدرسالاری و موقعیت مسلط شوهر و همچنین عقب ماندگاهای اقتصادی و اجتماعی زنان، عملی نمی شد در قوانین مرتبط با وراث و قوانین شخصی، تبعیض

امید به زندگی زنان در سال ۱۹۸۹، ۷۱ سال و برای مردان ۶۹ سال بود. میزان مرگ و میر در هر ۱۰۰۰ تولد زنده به دنیا آمده ۲۱ زن ۴۱ مرد بود.

این شاخص ها نشانگر بالا بودن شانس سلامتی زنان در مقابل مردان می باشد. در اوخر دهه ۱۹۹۰ موقوفیت زنان در کل نیروی کار در چین $\frac{37}{4}$ ٪ بود. در سال ۱۹۸۰ میزان استخدام زنان در مناطق شهری $\frac{82}{8}$ ٪ بود.

میزان کار زنان در چین موانع کمتری دارد. حتی آنها میتوانند شاگرد رانده کار

کامیون شوند. در مناطق روستایی $\frac{50}{50}$ نیروی کار زنان هستند. آنها اخیراً در مزارع خانوادگی پیشتر از مردان پیشرفت داشتند. زنان در فعالیت های سیاسی فعال هستند. به عنوان نمونه شهردار 150 شهر از 455 شهر زن هستند. همه فدراسیون های زنان چین دنبال علائق و نیازهای آنان هستند به علاوه اتحادیه های کارگری چین آگاهی مبتنی بر جنسیت را دارند و تضمین می کنند که برابری در همه زمینه ها را تعقیب نمایند. این اتحادیه های کارگری دارای 315000 سازمان کارگری زن می باشند. چین دارای چندین منطقه است، بعضی از این مناطق که خود محترن نامیده می شوند فرهنگ های متفاوتی دارند گرچه قانون

همراه عروس باشد ولی آوردن آن یک امر عادی است قانون گذاری سال ۱۹۸۰ بنگلادش مخالف آوردن جهیزیه بود که به ندرت عمل شده است.

طبیعت پدرسالارانه سیستم اجتماعی در زندگی زنان بنگلادش تاثیر می گذارد و نقش آنان را در درون خانواده و جامعه محدود می کند برنامه پنج ساله چهارم بنگلادش، رهیافت وسیعی برای زنان در توسعه داشت این برنامه زنان را به دو گروه تقسیم کرده است. نسبتاً فقیر و نسبتاً در رفاه و تلاش می کند نیازهای توسعه را شناسایی کرده و امکانات اجتماعی و اقتصادی زنان را افزایش دهد. استخدام زنان در تعاونیها بد $2/13$ درصد در تعاونیهای سنتی و $1/70$ درصد در تعاونیهای BRDB می باشد. مدیران کمیته زنان در تعاونیهای سنتی $2/8$ درصد است.

هر چند که فراخوان سازمان یافته ها به وسیله این سازمانها برای ایجاد یک محل تبادل نظر در مورد نارضایتی زنان در موضوعات استراتژیک جنسیتی انجام پذیرفتند ولی این سازمانها قادر به تاثیرگذاری در خلط مشتی ها نبوده اند. مع الوصف، سیستم تعاونی یک ابزار قوی برای زنان جهت سازمان دادن به امور خودشان از طریق مشارکت در توسعه ملی با توجه به زمینه های فرهنگی - اجتماعی بنگلادش می باشد.

چین

چین مانند بسیاری از کشورهای سوسیالیستی به برابری زنان و مردان از لحاظ حقوق و امکانات اقتصادی معتقد است از نظر اجتماعی، آنها با مطرح کردن ضرب المثل نصف آسمان منعکس کننده تساوی و برابری حقوق قانونی زن و مرد می باشند در سال ۱۹۸۵ $84\frac{8}{8}$ ٪ زن در مقابل 100 مرد سواد ابتدایی و $69\frac{6}{6}$ ٪ زن در مقابل 100 مرد آموزش متوسطه داشتند. میزان

اندونزی رشد تعداد زنانی است که نقش سرپرستی خانواده را به عهده دارند. زنان در اندونزی همانند سایر نیروهای اجتماعی دیگر به عنوان یک نیروی سیاسی از زمان مبارزه برای آزادی این کشور به شمار می‌روند کنگره فعال زنان در اندونزی که در سال ۱۹۶۸ تأسیس شده در حال حاضر فعالیت می‌نماید و سوادآموزی زنان را در رقابت‌های انتخاباتی در درجه نخست اولویت قرار می‌دهد.

برنامه سازمان ملل متحد UN برای زنان باعث ایجاد یک وزارت‌خانه مربوط به نقش زنان در اندونزی شد. این وزارت‌خانه طرحهای توسعه را با طرحهای توسعه همه جانبه ملی، برای انسجام زنان به عنوان یک منبع توسعه، مرتبط کرد. در مجموع تعدادی ۵۰۰ وجود دارد که به وسیله دولت تعیین می‌شوند و به عنوان راهنمای دولت عمل می‌کنند از قبیل کووانی، دارما، وانیتا و دار ساپرتیوی دولت همچنین یک هیأت نیمه استانی راه‌اندازی کرده است که در اندونزی، کمیسیون ملی منزلت زنان (کاکیوی) نامیده می‌شود یکی از مشخصات مهم تعاونی‌های زنان، ثبات و دوام آنهاست اما در توسعه تعاونی‌های خودی از تعاونی‌های قبیلی و گروههای خود بیاری، کندر عمل می‌کند در اوج تجارت ملی است این یک توسعه طبیعی از شکل گروههای غیررسمی سنتی است و در مقابل کارها که به طور مصنوعی توسط دولت به وجود آمدند.

دو سوم تعاونی‌ها گزارش شده‌اند که در سطح ملی دادوستدی را تشکیل داده‌اند و اینکووان نامیده می‌شوند که سرمایه، وام و هماهنگی فعالیتهای تجاري را در سطوح دوم سازمانی فراهم می‌کنند. تعالی زنان در اندونزی نیازمند یک رهیافتی است که در برگیرنده زنان و مردان از نظر ایقای نقش در یک جامعه در حال تعمیر و پویا بوده است.

۲۱/۱ بود تعاونی‌های کشاورزی ۱۲/۶ عضو زن داشتند.

اندونزی

اندونزی یکی از کشورهای موقن ناحیه در کاهش سریع فقر است. در سال ۱۹۹۱، این کشور توانست میزان فقر قبلی را که ۲۲٪ بود به ۱۶٪ تقلیل دهد. مع الوصف در رتبه‌بندی بانک جهانی، اندونزی هنوز در گروه کشورهای کم درآمد است.

این کشور رتبه پایینی در شاخص توسعه انسان یعنی رتبه ۹۸ را در جهان دارد. می‌توان خاطرنشان کرد که این امر به، خاطر توزیع نابرابر و نامناسب درآمد وجود سوبسید کم در مورد رفاه اجتماعی است.

اندونزی یکی از کشورهایی است که در آن سیستم تنظیم خانواده کارایی دارد. رشد جمعیت در سال ۱۹۹۱، کاهش یافته و به میزان ۱/۹۷ درصد رسیده است. یکی از مطالعات ILO نشان می‌دهد که بسوادی یکی از عوامل محدودکننده مشارکت زنان در تعاوینها به صورت فعلی در سطوح مختلف است. آنها امید کمی در کسب موقعیتهای تصمیم‌گیری و مدیریتی دارند.

زنان در اندونزی در خانواده هسته‌ای زندگی می‌کنند. نقش جنسیتی به صورت سنتی به عنوان رفتار مناسب جنسیتی تعریف شده است زنان به صورت اساسی مطیع مردان هستند. جایگاه زنان در خانواده انجام کارهای روزمره خانه‌داری است. تقسیم کار وجود ندارد آمارهای رسمی نشان می‌دهد که ۲۶/۴۹ درصد زنان شهری ۴۰/۶۲۰ درصد زنان روستایی، از نظر اقتصادی غیرفعال می‌باشد که این میزان در نظر گرفتن کارخانگی بدون مزد بدست آمده است. اشتغال زنان محدود به شغلهای سنتی در بخش‌های خدماتی و کشاورزی است. از نظر دستمزد، زنان دستمزد کمتری دریافت می‌کنند. پدیده دیگر جامعه

را در مورد زنان قائل می‌شوند. دادن دستمزد یکسان از سال ۱۹۷۶ برای کار مشابه هر دو جنس تضمین شده و همچنین تبعیض بر علیه زنان در مورد استخدام منع شده است. زنان بیشتر از مردان در انتخابات عمومی گذشته در سال ۱۹۹۱ شرکت کردند. تعداد کاندیداهای مجلس ۱۰۰ زن در مقابل ۴۸۳ مرد در و تعداد ۳۰ زن در مقابل ۱۰۰ مرد در انتخابات پیروز شوند در کشور هند پایگاه زنان از ایالتی به ایالت دیگر و با توجه به سطح توسعه آن ایالت فرق می‌کند. در این کشور دو نوع سیستم خانوادگی وجود دارد.

- (الف) خانواده پدرسالار
- (ب) خانواده مادرسالار

هند قرارداد سازمان ملل متحد UN را در مورد تبعیض علیه زنان را امضا نکرد و این مورد به عنوان یک موضوع مهم زیرنظر وزارت توسعه منابع انسانی مطرح گردید. در هند طرحهای بسیاری با چشم اندازهای آتی بنیان نهاده شده است. دولت یک بانک اطلاعاتی را در رابطه با موضوعات زنان تحت عنوان زنان در هندوستان که یک تاریخچه آماری زنان هند است را در سال ۱۹۸۸ دایر نمود در بخش تعاونی تعداد تعاونی‌های زنان در سال ۱۹۹۰، ۵۶۴۱ عدد بود که نشانگر رشد نه چندان زیاد می‌باشد. بسیاری از آنها تعاونی‌های اعتبار و صرفه‌جویی و تعاونی‌های صنعتی بودند. زنان و محیط، بخش دیگری از تعاونی‌های زنان است که در حال افزایش است زنان در سازمان‌های حفاظت محیط زیست مانند جنبش Chipko مدت طولانی، فعال بودند زمانی که پروژه‌های جنگل کاری به وسیله حکومت و فدراسیون‌های تعاونی مانند IT-FCO تبلیغ می‌شد، گروههای زنان بیشتری فعال شدند. در تعاونی‌های بخش بانکداری عضویت زنان ۳/۳۷٪ از کل اعضا را در سالهای ۱۹۸۷، ۱۹۸۸ شامل می‌شد. در تعاونی‌های مصرف این میزان

ژاپن در جهان از نظر توسعه اقتصادی و انسانی است.

از نظر سطح انسجام مربوط به جنسیت، ژاپن سطح بالای را در جهان و در ناحیه آسیا - آقیانوسیه نشان می‌دهد و به این ترتیب این کشور بالاترین رتبه را در میان کشورهای توسعه یافته منطقه دارد. در خود ژاپن هر بخش تعاملی درجات مختلفی از انسجام می‌تنی به جنسیت را دارد. به طور کلی در خدمات حرفه‌ای زنان ۴۲/۷ درصد شاغل‌ان را تشکیل می‌دهند و بالاترین درصد اشتغال زنان ۵۸/۳ درصد از نوع خدمات منشی‌گری است و کمترین معنی ۴/۵ درصد را خدمات حمل و نقل است. زنان شاغل در بخش کشاورزی ۴۷/۵٪ هستند در حالی که زنان کارگر فروشند ۳۸/۵ درصد هستند. مشاغل تولیدی ۳۲/۶ درصد از کل را شامل می‌شوند.

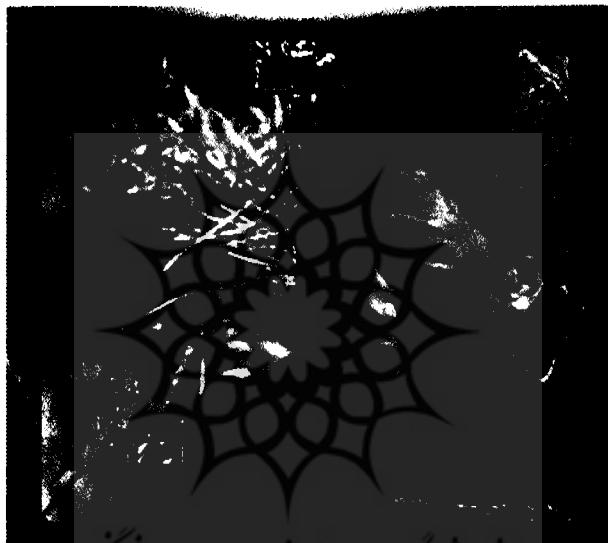
توانمند شدن زنان در ژاپن به خاطر تغییر پخش‌های کشاورزی و ماهیگیری و تقویت پخش‌های تولیدی و خدماتی است. مع الوصف به خاطر اینکه ژاپن کشوری است با نظام خانوادگی منسجم و پایدار و سنتی، هنوز زمینه رهبریت در صنعت و سیاست برای زنان فراهم نشده است.

بخش تعاملی در کشور ژاپن تلاش می‌کند تا مدل‌های متفاوت مدیریتی که در آن برابری کیفیت زندگی انسانی و همچنین برابری مرتبط با جنسیت مطرح باشد را توسعه می‌دهد.

تحقيقی که توسط هیأت مشاوره زنان در سطح ایالات در سال ۱۹۸۶ انجام گرفت نشان می‌دهد که زنان ژاپنی ساعت کارشان بیشتر از مردان است در سال ۱۹۸۸، درصد زنان کارکن بدون

تعاونی‌ها مشارکت نمی‌کنند اما ۹۵ درصد ارباب رجوع و مشتریان تعاملی‌ها، زنان هستند، ۴٪ از اعضای تعاملی‌ها را زنان تشکیل می‌دهند و ۲/۵٪ از کارمندان دولت که در تقویت و ارتقاء تعاملی‌ها مشغول هستند، زن می‌باشد.

در زمینه فرهنگ ایران، تعاملی‌های تولیدی کارگران مانند سنایع دستی، منحصراً برای زنان می‌سر است. مبادله، تجربیات زنان با کشورهای دیگر، مرتبط با توسعه تعاملی‌ها، یکی از راههای موثر در ارتقاء منزلت و پایگاه زنان در ایران است.

در ایران نقش‌های مربوط به جنسیت به طور سنتی تعریف شده‌اند. مردان سرپرست خانواده و زنان آور هستند و زنان نقش خانه‌داری را اجرا می‌کنند.

زنان جامعه می‌توانند سمبیمارها و کنگره‌هایی که موقعیت زنان را در ایران مورد توجه قرار دهد برای خود داشته باشند.

ژاپن

ژاپن رتبه اول جهان را از لحاظ شاخص توسعه انسانی UNDP کسب کرده است. موقعیت آن ۹۱۳٪ بین متغیرهای (۰ تا ۱) است. همچنین دومین سرانه تولید ناخالص ملی GNP را در سطح جهان دارد این امر نشانگر پیشرفت شگرف

ایران

در طبقه‌بندی بانک جهانی، جمهوری اسلامی ایران متعلق به گروه کشورهایی است که متوسط درآمد پایین‌تری دارند. گرچه تولید ناخالص ملی هر نفر ایرانی در سال ۱۹۹۰ معادل ۲۴۹۰ دلار آمریکا بود (منبع بانک جهانی) از نظر شاخص توسعه انسانی UNDP رتبه ۹۰ را در میان ۱۹۰ کشور داراست و نمره ۵۴۷ را بین (۰ تا ۱) دارد و رتبه‌اش پایین‌تر از (DPR) کره، سریلانکا است که سرانه تولید ناخالص ملی پایین‌تری دارند شاخص‌های اجتماعی، موقعیت پایین‌تری را در مقایسه سرانه تولید ناخالص ملی و همچنین امید زندگی (۶۳ سال) نشان می‌دهد.

جنگ ایران و عراق
باعث تغییر مثبت در مورد مشارکت زنان در توسعه شد. این امر به خاطر از بین رفتن مردان در جنگ و همچنین به خاطر مشکلات و مسائل اجتماعی و اقتصادی بود. با وجود این هنوز اشتغال زنان در حد پایین است تعداد زنان شاغل در حال حاضر ۳/۱ درصد از کل جمعیت و ۳۴/۵ درصد از کل جمعیت زن است.

ساختار دستمزد برابری بین مردان و زنان را نشان می‌دهد و مشارکت سیاسی زنان، ناچیز و در سطح پایینی است. قانون اساسی، تساوی حقوق زنان را در رأی دادن و حقوق مادری و حضانت آنها را نسبت به فرزندان، محترم می‌شمارد.

قانون کار پیش‌بینی‌های خاصی برای محافظت و مراقبت زنان در موقع حاملگی، انتقالات و کارهای سخت دارد در قانون تعاملی‌ها، شرایط خاصی برای زنان وجود ندارد. زنان معمولاً در جلسات عمومی

زنان بیوه، طلاق گرفته و زنانی که تنها زندگی می‌کنند در سطح بالاست دولت مالزی بیشترین اولویت را در توسعه این کشور به انسجام مبتنی بر جسمیت قائل است و بدین جهت شورای مشاوره ملی را در ارتباط با انسجام زنان در توسعه تشکیل داد، همان‌جا بخش تحت عنوان امور زنان در وزارت وحدت ملی و توسعه اجتماعی دایر نموده است. از نظر سیاسی زنان قوی هستند در مورد سازمان تعاوونی مالزی ANGKASA خود دارای کمیته کارکردی زنان می‌باشد تعاوونی‌های زنان در زمینه فعالیتهای اعتبار و مصرف تعدادشان ۳۰ مورد است سازمان اقتدار کشاورزان FOA ۴۴ زنان را تعاوونی دارد. یکی از ویژگیهای مهم تعاوونی‌های چندمنظوره زنان، بازخرید زمین‌های رهنی به وسیله شهراهان‌شان است یکی از استراتژیهای که توسط کمیته کارکردی زنان ANGKASA به کار برده شد، ایجاد شورایی به شکل تعاوونی ترکیبی بود که محفوظ منابع زنان می‌باشد. مدرسه تعاوونی که موثر در عضوگیری آنی تعاوونی است موفق به داشتن ۵۰٪ عضویت زنان شده است با وجود این هنوز شکاف عمیقی در سطح مدیریتی وجود دارد. به طوری که فقط ۶٪ مدیران تعاوونی‌ها زن هستند.

ایجاد فعالیتهای درآمدزا برای زنان در مناطق روستایی، یک امر جا افتاده و مستداول است. مخصوصاً در زمینه مرغداری، کشاورزی و خیاطی.

یکی دیگر از ویژگی‌های تعاوونی در مالزی، این است که تعاوونی در میان زنان روستایی بیشتر از زنان شهری می‌باشد هر چند که وضعیت به طور سریع تغییر می‌باشد بخش‌های مرتبط با صادرات و شرکتهای چندملیتی هنوز هم در به کارگیری و استخدام زنان یک سیاست تعیین را بکار می‌برند. سازمان قانون غیردولتی NGO متناقض مثل انجمن مصرف پنانگ و ساهابات آلام مالزی که

مشغول شود، با وجود این در چند سازمان تعاوونی، هنوز تمدادی زن به عنوان مدیر و رئیس مشغول کار می‌باشد. کشور ژاپن دارای مفاهیم متفاوت مرتبط با موضوعات جنسیتی که توسط بخش‌های متفاوت تعاوونی به کار برده می‌شود، بوده و رهیافت‌های متفاوتی را نشان می‌دهد. تعاوونی‌های مصرف شدیداً تحت تاثیر جنبش‌های کارگری بوده و افکار تندرو و تقویت‌کننده موضوعات مرتبط با جنسیت است که باعث ایجاد و تمهدیاتی جهت ورود آنها به مدیریت امور اجتماع زنان به صورت تعاوونی شده است.

با این همه هر چند که تغییرات بسیار سریع در جامعه ژاپن اتفاق می‌افتد ولی هنوز این کشور یک جامعه مبتنی بر خانواده سنتی است و کلیشه‌های مرتبط با جنسیت در این فرآیند کاملاً مشهود می‌باشد.

مالزی

مالزی یکی از کشورهای منطقه با رشد سریع اقتصادی است و درآمد سرانه آن در سال ۱۹۹۰ ۵۵۵۸ دلار آمریکا است. رشد اجتماعی اش همانند رشد اقتصادی است میزان امید به زندگی زنان بالاتر از ۷۳/۳ سال است. در حالی که این میزان برای مردان ۶۹/۸ سال می‌باشد. میزان سواد در میان زنان بزرگسال پایین نیست. زنان ۲۵/۹۸ درصد از کل نیروی انسانی جمعیت این کشور را تشکیل می‌دهند. این میزان برای مردان ۴۸/۵۱ درصد گزارش شده است. در مقایسه با بیشتر کشورهای منطقه، اشتغال زنان در رشته‌های تخصصی، تکنیکی، خدمات اداری، کشاورزی، ماهیگیری، جنگل‌داری بیشتر از مردان است.

قانون اساسی و دیگر فوانین، حقوق مساوی را برای زنان و مردان در نظر می‌گیرند. جامعه مالزی دارای ساختار خانواده پدرسالاری است. مع الوصف با توجه به وضعیت کنونی خانواده‌ها، میزان

مزدخانگ ۱۸/۶٪ گزارش شده بود. تعاوونی‌های مصرف با رشد مصرف‌گرایی و بالا رفتن قدرت خرید خانواده‌ها، از شهرت بالایی برخوردار شده است مع الوصف آغاز تعاوونی‌های مصرف زنان در نیمه اول قرن بود که زمانی که زنان بیشتر خانه را به عنوان اکثریت خریدهای خانه را به عنوان قسمی از نقش‌شان انجام می‌دادند. این تعاوونی‌ها باعث شدند که زنان در کنار مسؤولیت‌های خانگی، نقش خود را در اجتماع نیز ایفا نمایند.

تعاوونی‌ها زنان را به صورت گروههای اجتماعی درآورده‌اند. آنها در مورد محیط زیست، صلح، عدالت اجتماعی، توسعه فعالیتهای اشتراکی در قالب کار تعاوونی بحث می‌کنند. خصوصاً زنان خانه‌دار برای استفاده از اوقات فراغت خود بیشتر به این کارها می‌پردازند.

ژاپن توسعه موازی را نیز در زیربخش‌های تعاوونی دارد به عنوان مثال تعاوونی‌های کشاورزی که از مرحله پیدایش تا سطح ملی دارای ساختار خودی است، از این نوع تعاوونی‌هاست.

سازمان تعاوونی‌های مشورتی کشاورزی ملی زنان در سال ۱۹۵۱ به عنوان هیأت مشورتی در اتحادیه مرکزی تعاوونی کشاورزی شکل گرفت. تعاوونی ماهیگیران نیز انجمن‌های زنان مخصوص خود را دارد. آنها در دهه ۱۹۵۰ شروع به کار کردند. در سال ۱۹۸۸ تعداد تعاوونی‌های زنان در بخش ماهیگیری ۱۳۹۷ از کل ۲۱۰۷ تعاوونی ماهیگیری بود. در تعاوونی‌های ماهیگیری ۱۶/۷ درصد اعضا زن هستند که در صنعت ماهیگیری مشغول به کارند.

گروههای زنان، یک سازمان حمایتی جهت تعاوونی‌های ماهیگیری تشکیل دادند. به این خاطر که براساس قانون ژاپن، هر کسی علاقه‌مند به عضویت در تعاوونی ماهیگیری باشد بایستی به طور تمام وقت در صنعت ماهیگیری به کار

می باشد با وجود این هنوز با زنان به عنوان مصروف کننده و نیازمند خدمات اجتماعی برخورده می شود تا تولید کننده وزارت توسعه زنان نیز این رهیافت را در طرح هایش نسبت به زنان دنبال می کند. نیاز به پیشرفت زنان فقط در هفتمین طرح تعاونی که در سال ۱۹۹۳-۱۹۸۸ تدوین یافته لحاظ شده است در صورتی که در طرح های پیشین مورد توجه قرار نگرفته بود در حال حاضر از ۶۱۰۰۰ تعاونی فقط ۹۵۲ تعاونی از آن زنان است. با عضویت کمتر از ۳۰۰۰ نفر وقتی که

حضور زنان در همه تعاونی ها مطرح می شود این درصد بین (۱۱ تا ۲۲) است و این تعداد زن نقشی در تصمیم گیری و یا موقعیت های مهم مدیریتی دیگر ندارد.

سازمان NCO که برای زنان کار می کنند سازمان های اجتماعی و خیریه ای هستند که هدف ها و انگیزه های بهینه و مرتبط با رفاه دارند و این سازمانها اخیراً گروه های

خود یاری را برای انجام فعالیت های تولیدی که مطابق اصول تعاونی عمل می کنند تشکیل شده است تعاونی های کنونی با تأکیدی که بر روی صنایع دستی و حمایت از این صنایع دارند بیشتر نقش های سنتی زنان را تقویت می نمایند و مشاغل غیرستی تا اندازه های مورد کم توجهی و بی مهری قرار گرفته است. بنابراین وقتی طرحی با زمینه تولیدی جهت توسعه زنان در نظر گرفته می شود، بایستی نقش های مولد و اشتغال فصلی زنان مورد توجه قرار گیرد.

مأخذ: اتحادیه بین المللی تعاونی دفتر منطقه آبا و افغانستان

نظر می گیرد پاکستان یک جامعه پدرسالاری است، مرد بر دارایی و امور خانواده تسلط دارد. در چنین جامعه ای نقش های مبتنی بر جنسیت سنتی هستند. زنان محدود و منحصر به خانه داری و تولید مثل هستند. تحصیل درآمد نوسط زنان در حاشیه قرار گرفته است میزان بیکاری کلی در پاکستان بایین می باشد، بین ۱-۳ درصد و این میزان در بین زنان کمتر از مردان است. حضور زنان در کار کشاورزی از ۱۴/۵ در سال ۱۹۸۴-۸۵ به ۱۶/۶ در سال ۱۹۸۷ به خاطر

مدافعان حقوق زنان به عنوان مصروف کنندگان و همچنین به عنوان شهروندان که بایستی از امکانات و فرصت های اقتصادی - اجتماعی کشور مالزی به خاطر ارتقای مشارکت زنان در فعالیت های اقتصادی به طور سریع تغییر می یابد. نقش ها و ارتباطات مبتنی بر جنسیت در خانواده ها مخصوصاً در مراکز شهری دستخوش تغییر قرار می گیرد.

پاکستان

پاکستان رتبه ۱۲۰ را در میان ۱۶۰ کشور جهان از لحاظ شاخص توسعه انسانی UNDP داراست و نمره ۰/۳۰۵ را بین (۰ و ۱) دارد. سرانه درآمدشان ۲۷۶ دلار است. در این کشور شاخص های اجتماعی، تصویر فقر را سیستر از کشورهای دیگر آسیا نشان می دهد امید زندگی برای زنان، ۴۹ سال و برای مردان ۵۱ سال می باشد.

سنت های فرهنگی بیشتر از عوامل اقتصادی، در تعیین نقش های مربوط به جنسیت در پاکستان مؤثر هستند.

گرچه قانون اساسی پاکستان تحت تاثیر سنت های بریتانیا اجازه می دهد که زنان برای پارلمان انتخاب شوند. ولی در عمل و در واقعیت این امر پیاده نمی شود. انتخاب خانم ری نظیر بوتو به مقام نخست وزیری، بحث های جنجال برانگیز مذهبی را در پاکستان به وجود آورد و همین امر باعث شکست او در انتخابات بعدی شد قانون خانواده نیز در مورد زنان تبعیض آمیز می باشد. با وجود این قانون کار کشور پاکستان به طور جامع طرفدار حقوق کاری زنان کارگر می باشد. این قوانین همچنین امتحان های ویژه ای را در مورد مادری و مراقت از کودکان برای زنان در

مهاجرت کارگران مرد به خاور میانه و اشتغال غیرکشاورزی افزایش یافته است. رهیافت و نگرش دولت به زنان در توسعه، صرفاً کسب رهیافت مبتنی بر رفاه است. زنان هرگز به عنوان یک منبع انسانی اقتصادی مورد توجه قرار نمی گیرند بلکه فقط دریافت کنندگان طرح های رفاهی می باشند.

باکستان یکی از اعضاء کنندگان بیانیه مکزیک است و یک بخش مرتبط با زنان در دیپرخانه کایینه این کشور به وجود آمد. حداقل $\frac{1}{4}$ و $\frac{1}{7}$ طرح های ۵ ساله مرتبط با موضوعات معینی در مورد افزایش سهم مشارکت زنان در توسعه